EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 04.09.2002
KOM(2002) 486 slutlig

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om inrättandet av en rådgivande kommitté för arbetarskyddsfrågor

(framlagt av kommissionen)

MOTIVERING

1. FÖRSLAGETS BAKGRUND OCH SYFTE

1. Europeiska gemenskapens åtgärder till förmån för hälsa och säkerhet i arbetet har sin rättsliga grund i artikel 137 i EG-fördraget. Dessa åtgärder utgör idag ett av de viktigaste och mest utvecklade områdena inom unionens arbetsmarknads- och socialpolitik.

   Arbetet med att förbättra arbetstagarnas hälsa och säkerhet har hela tiden utgjort en del av gemenskapens politik, med början redan 1952 inom ramen för Europeiska kol- och stålgemenskapen. Genom Romfördraget utvidgades detta arbete till att omfatta alla sektorer.

   Det var dock först från och med slutet av 1970-talet som den ökade medvetenheten om dessa frågors betydelse ledde till att ett enhetligt regelverk utarbetades, vilket under 1989 utmynnade i antagandet av rådets ramdirektiv 89/391/EEG[2].

   Under perioden 1978–2000 har gemenskapen utarbetat och genomfört fyra åtgärdsprogram för hälsa och säkerhet i arbetet. Kommissionen har nyligen antagit ett allmänt dokument inför utarbetandet av riktlinjer för gemenskapens framtida åtgärder på detta område på grundval av meddelandet ”Anpassning till förändringar i arbetsliv och samhälle: en ny arbetsmiljöstrategi för gemenskapen 2002–2006”[3].

2. Följande fyra kommittéer bistår för närvarande kommissionen med att utarbeta lagstiftning och genomföra gemenskapspolitiken på arbetsmiljöområdet:

   – Rådgivande kommittén för arbetarskyddsfrågor, som inrättades genom rådets beslut 74/325/EEG av den 27 juni 1974[4].

   – Ständiga kommittén för driftssäkerhet och hälsoskydd i stenkolsgruvor och övrig utvinningsindustri, som inrättades efter beslut vid rådets 36:e och 42:a möten den 6 september 1956 och den 9-10 maj 1957, enligt rådets beslut av den 9 juli 1957[5], och som genom rådets beslut 74/326/EEG av den 27 juni 1974[6] fick sitt ansvarsområde utvidgat till alla mineralutvinnande industrier.

   – Yrkesinspektörskommittén, som inrättades genom kommissionens beslut 95/319/EG av den 12 juli 1995[7].

   – Vetenskapliga kommittén för yrkeshygieniska gränsvärden för kemiska agens, som inrättades genom kommissionens beslut 95/320/EG av den 12 juli 1995[8].

3. I meddelandet om ett gemenskapsprogram för arbetsmiljöfrågor (1996–2000)[9], framhöll kommissionen kravet på att rationalisera verksamheten i de två kommittéer

[2] EGT L 183, 29.6.1989, s. 1.
[3] KOM(2002), 118 slutlig, 11.3.2002.
[4] EGT L 185, 9.7.1974, s. 15.
[5] EGT 57, 31.8.1957, s. 487.
[6] EGT L 185, 9.7.1974, s. 18.
[7] EGT L 188, 9.8.1995, s. 11.
[8] EGT L 188, 9.8.1995, s. 14.

som inrättats på grundval av rådets rättsakter, dvs. Rådgivande kommittén för arbetarskyddsfrågor och Ständiga kommittén för driftssäkerhet och hälsoskydd i stenkolsgruvor och övrig utvinningsindustri, genom att slå samman kommittéerna, minska antalet ledamöter och ställa ett enda sekretariat till förfogande.

Anslutningen av nya medlemsstater inom ramen för de pågående förhandlingarna om utvidgningen kan leda till en betydande ökning av antalet kommittéledamöter, vilket skulle kunna innebära att verksamheten i kommittéerna blir mindre effektiv.

I kommissionens meddelande om en ny arbetsmiljöstrategi för gemenskapen 2002–2006 konstateras vidare att ett ”effektivt genomförande av gemenskapsrätten förutsätter ett nära samarbete mellan kommissionen och ansvariga förvaltningar i medlemsstaterna” och att detta ”samarbete skulle förbättras och förenklas om de två rådgivande kommittéerna (Rådgivande kommittén för arbetarskyddsfrågor och Ständiga kommittén för driftssäkerhet och hälsoskydd i stenkolsgruvor och övrig utvinningsindustri) slogs samman till en enda rådgivande kommitté för arbetsmiljöfrågor”[10].

De senaste årens stora förändringar i arbetslivet och i den europeiska integrationen – bland annat genom att bestämmelserna i ett socialt protokoll har införts i Amsterdamfördraget – samt de nya perspektiv som öppnats genom den pågående utvidgningsprocessen kräver generellt sett att det görs en kritisk och konstruktiv översyn av de samrådsmetoder som använts och av de organ som inrättats för detta ändamål på EU-nivå.

Detta förslag till rådsbeslut utgår från dessa överväganden. Förslaget har i stor utsträckning diskuterats med arbetsmarknadens parter och med regeringsföreträdarna i Rådgivande kommittén, som har lämnat sitt yttrande. Genom inrättandet av en rådgivande kommitté för arbetarskyddsfrågor och upphävande av de beslut genom vilka den tidigare rådgivande kommittén och den ständiga kommittén inrättades, skall förslaget leda till att det fastställs en utvidgad ram som inbegriper de befintliga kommittéernas arbetsuppgifter och rationaliserar deras verksamhet.

2. DE FÖRESLAGNA ÅTGÄRDERNAS INNEHÅLL OCH MOTIVERING TILL DESSA

2.1. Förslagets rättsliga grund

Den rättsliga grunden för förslaget är artikel 202 andra strecksatsen i fördraget, enligt vilken rådet har befogenhet att fatta beslut.

2.2. Rättsaktens juridiska form

På grund av arbetsmiljöfrågornas karaktär måste det finnas ett organ sammansatt av tre parter för allmänt samråd på EU-nivå, så att en öppen och offentlig debatt kan föras med alla berörda aktörer om utarbetandet av allmänna riktlinjer för gemenskapens politik på detta område.

---

[9] KOM(95) 282 slutlig, 12.7.1995, s. 18.
[10] KOM(2002) 118 slutlig, punkt 3.3.1.4.

Ett sådant organ måste kunna tillhandahålla teknisk och politisk sakkunskap både när det gäller enskilda initiativ som tas på gemenskapsnivå och när det gäller bedömning av konsekvenserna och effekterna av deras tillämpning i medlemsstaterna.

Den juridiska formen på en rättsakt som inrättar en rådgivande kommitté för arbetarskyddsfrågor måste därför vara ett rådsbeslut med tanke på kontinuitet, enkelhet och öppenhet. Ett rådsbeslut framhäver kontinuiteten i den typ av samrådsmetod — trepartssamverkan — som redan har visat sig vara mycket fruktbart såväl i den nuvarande rådgivande kommittén som i den ständiga kommittén.

2.3. *Tillämpningsområde*

Tillämpningsområdet för detta förslag (*artikel 2.1 andra stycket)* omfattar all verksamhet inom den privata och offentliga sektorn.

Den *nya* kommittén tar över den ständiga kommitténs arbetsuppgifter i frågor som gäller hälsa och säkerhet inom all utvinningsindustri och utvidgar samtidigt dess behörighet till att även omfatta skydd av arbetstagare mot risker till följd av joniserande strålning, som regleras inom ramen för Euratomfördraget.

I detta förslag beaktas den nuvarande rådgivande kommitténs ”allmänna” och ”övergripande” inriktning, som tidigare visat sig vara framgångsrik. Det befäster den inriktning som tar sikte på att inrätta en enda samrådsinstans med ansvar för alla frågor i vilka kommissionen kan ingripa på arbetsmiljöområdet.

För att bevara den kompetens och de erfarenheter som den ständiga kommittén har fått inom utvinningsindustrins speciella område föreskrivs vidare i detta förslag, särskilt för detta område, att det skall inrättas ständiga arbetsgrupper inriktade på särskilda sektorer *(skäl 9 och artikel 6.4 andra stycket).*

Kommissionen anser att de aspekter som är knutna till den sociala dialogen inom gruvsektorn och utvinningsindustrin inte får underskattas. I anslutning till detta förslag avser kommissionen att förstärka instrumenten för den branschspecifika sociala dialogen på detta område.

2.4. Den nya kommitténs behörighet

Genom *artikel 2.1 första stycket* utvidgas den nya kommitténs behörighet till granskning av alla initiativ som är knutna till aspekterna säkerhet, hygien och hälsoskydd på arbetsplatsen.

Detta förhållningssätt tillgodoser det krav som kommissionen vid flera tillfällen framfört, dvs. en bättre integrering av arbetsmiljöfrågorna i all gemenskapspolitik när utarbetandet och genomförandet av denna politik påverkar viktiga aspekter som är knutna till skyddet av arbetstagarna.

Enligt *artikel 2.2 f* skall den nya kommittén lämna yttranden om alla förslag till gemenskapsinitiativ som påverkar hälsan och säkerheten i arbetet.

2.5. *Kopplingar till övriga kommittéer och till Arbetsmiljöbyrån i Bilbao*

Förslaget grundas främst på en rationalisering av samrådsförfarandena i de nuvarande kommittéerna och på en praktisk integrering av de olika instanser som medverkar i utarbetandet och genomförandet av gemenskapens arbetsmiljöpolitik.

Genom *artikel 2.3* formaliseras därför det befintliga informella samarbetet mellan den rådgivande kommittén och de två tekniska kommittéerna Yrkesinspektörskommittén och Vetenskapliga kommittén för yrkeshygieniska gränsvärden för kemiska agens. Mekanismerna för detta närmare samarbete kommer att fastställas inom ramen för den nya kommitténs arbetsordning, som skall antas efter yttrande från kommissionen *(artikel 8)*.

När det gäller förbindelserna mellan den nya kommittén och Europeiska arbetsmiljöbyrån, formaliseras genom *artikel 2.2 g* den nuvarande rådgivande kommitténs uppgift att lämna yttranden om byråns arbetsprogram.

I *artikel 2.2 e* preciseras dessutom den nya kommitténs roll som informationsspridare jämsides med de uppgifter av samma typ som arbetsmiljöbyrån har.

2.6. Kommitténs sammansättning

Enligt inrättandebesluten[11] för de två befintliga rådgivande kommittéerna skall dessa bestå av 90 (Rådgivande kommittén) respektive 60 (Ständiga kommittén) ledamöter. Om allt annat förblir oförändrat kommer antalet ledamöter i de två kommittéerna att öka i proportion till antalet nya medlemsstater efter utvidgningen, vilket skulle resultera i överdimensionerade strukturer som kan leda till att risken för ineffektivitet ökar.

Efter sammanslagningen av de två nuvarande kommittéerna bör därför den nya kommitténs sammansättning ändras så att den blir tillräckligt smidig för att den nya samrådsstrukturen skall fungera väl.

Jämfört med beslut 74/325/EEG, ändras därför genom *artikel 3.1* i detta förslag till beslut kommitténs sammansättning till att bara innefatta en företrädare för varje intressegrupp och medlemsstat, i stället för två företrädare som nu föreskrivs.

2.7. Kommitténs sammansättning och arbetssätt

Den rådgivande kommitténs arbetssätt regleras bara i de två rättsligt bindande rättsakterna, dvs. rådets beslut 74/325/EEG av den 27 juni 1974 och den arbetsordning som rådet godkände den 30 april 1976[12].

Eftersom de texter som kommittén därefter har antagit (särskilt yttrandet av den 3 mars 1989 om den rådgivande kommitténs arbetssätt och förslaget till ändring av arbetsordningen av den 23 april 1997) inte är juridiskt bindande, kan naturligtvis inga ändringar eller tillägg till de ovannämnda dokument åsidosätta motstridiga bestämmelser i beslut 74/325/EEG och i arbetsordningen.

---

[11] Särskilt artikel 4.1 i beslut 74/325/EEG samt artikel 3 första stycket i arbetsordningen för Ständiga kommittén, som återfinns som bilaga till rådets beslut av den 9 juli 1957.

[12] Dok. Lux/V/1900/76.

I såväl beslut 74/325/EEG som i den arbetsordning som antogs av rådet den 30 april 1976 föreskrivs bara att kommittén får inrätta arbetsgrupper (artikel 6.4 i beslut 74/325/EEG och artikel 14 i arbetsordningen).

För närvarande sköts dock arbetet i den rådgivande kommittén av en operativ struktur med tre skilda intressegrupper bestående av företrädare för nationella administrationer och för arbetstagar- och arbetsgivarorganisationer, av vissa arbetsgrupper som kommittén bildat för särskilda frågor av teknisk art samt av en planeringsgrupp som består av företrädare för varje intressegrupp och som samordnar kommitténs arbete.

Detta förslag till beslut *(artikel 5)* syftar främst till att formalisera och förstärka kommitténs organisation i intressegrupper (företrädare för arbetstagare, arbetsgivare och nationella administrationer), som under många år visat sig vara framgångsrik.

I förslaget föreskrivs även att varje intressegrupp skall utse en talesman (som måste vara en kommittéledamot) och en samordnare. Dessa skall företräda intressegrupperna i presidiet, som inrättas som en permanent struktur för samordning av kommitténs arbete.

För de arbetsgrupper som kompletterar denna struktur fastställs antalet ledamöter till tre per intressegrupp (för närvarande fem) *(artikel 6.4)*.

Vidare ges möjligheten att skapa ständiga arbetsgrupper med inriktning på särskilda sektorer, för att behandla de särskilda sektorernas speciella problem *(artikel 6.4 andra stycket)*.

2.8. Beslutsordning

De röstningsregler som fastställs i artikel 7 i beslut 74/325/EEG, som föreskriver absolut majoritet av ledamöterna, bibehålls samtidigt som förslaget i *artikel 7.3* föreskriver att den nya kommittén får besluta om snabbare beslutsförfaranden (som skall fastställas senare inom ramen för kommitténs arbetsordning), för att kommittén skall bli effektivare och snabbare kunna lämna svar på vissa förfrågningar från kommissionens avdelningar.

2.9. Nominering av ledamöter och mandatperiod

Detta förslag utgår från att det nuvarande förfarandet för att utse ledamöter till Rådgivande kommittén för arbetarskyddsfrågor (artikel 4 i beslut 74/325/EEG) och deras mandatperiod (artikel 5 i samma beslut) är adekvata och inte behöver ändras.

I *artikel 3.3* i förslaget införs en könsdimension genom att det betonas att en jämn fördelning mellan män och kvinnor är nödvändig med hänsyn till deras deltagande i arbetskraften. Dessutom framhävs kravet på en adekvat täckning av all typ av kompetens som krävs för att fullgöra kommitténs olika arbetsuppgifter.

2.10. Kommitténs sammanträden

Med tanke på de problem som konstaterats i fråga om kommissionens deltagande i den tidigare rådgivande kommitténs sammanträden (artikel 6.1 i beslut 74/325/EEG), föreskrivs i *artikel 6.1* i förslaget till beslut att kommissionens generaldirektör med ansvar för arbetsmarknads- och socialpolitik skall vara ordförande vid den nya

kommitténs sammanträden. Deltagandet av en kommissionsföreträdare på minst direktörsnivå (vid generaldirektörens förhinder) syftar till att ge en lämplig politisk profil till kommitténs sammanträden.

Medverkan av de experter som krävs för att kommitténs arbete skall fungera väl planeras i rimlig utsträckning genom att det föreskrivs om två experter (utöver ev. samordnare som inte är kommittéledamöter). Dessa skall kallas av kommitténs ordförande respektive varje intressegrupp (*artikel 6.3*).

För närvarande inbjuds observatörer att regelbundet delta i den rådgivande kommitténs plenarsammanträden (Arbetsmiljöbyrån i Bilbao, Dublinfonden, Ständiga kommittén osv.). I *artikel 6.6* i förslaget till beslut formaliseras denna praxis genom att det upprättas en fullständig förteckning över de observatörer som får medverka i den nya kommitténs arbete.

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om inrättandet av en rådgivande kommitté för arbetarskyddsfrågor

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 202 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, som lades fram efter samråd med Rådgivande kommittén för arbetarskyddsfrågor, och

av följande skäl:

1. Skydd mot arbetsolyckor och arbetssjukdomar samt arbetshygien omfattas av målen i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

2. Den grundläggande förändringen av produktionsmetoder inom alla ekonomiska sektorer och spridningen av farliga tekniker och material har skapat nya problem som gäller arbetstagarnas säkerhet, hygien och hälsoskydd på arbetsplatsen.

3. Ett permanent organ bör inrättas som skall bistå kommissionen med att förbereda och genomföra verksamhet på arbetsmiljöområdet och med att underlätta samarbetet mellan nationella förvaltningar och arbetstagar- och arbetsgivarorganisationer.

4. Genom ministerrådets beslut vid rådets 36:e och 42:a möten den 6 september 1956 och den 9-10 maj 1957 inrättades en ständig kommitté för driftssäkerhet i stenkolsgruvor, vars mandat fastställdes genom rådets beslut av den 9 juli 1957 om direktiv och arbetsordning för Ständiga kommittén för driftssäkerhet och hälsoskydd i stenkolsgruvor[1], senast ändrat genom anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, och vars behörighet utsträcktes genom rådets beslut av den 27 juni 1974 om en utvidgning av ansvarsområdet för Ständiga kommittén för driftsäkerhet och hälsoskydd i stenkolsgruvor till alla mineralutvinnande industrier[2].

5. Dessutom inrättades även genom rådets beslut av den 27 juni 1974 om inrättande av en rådgivande kommitté för arbetarskyddsfrågor[3], senast ändrat genom anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, en sådan ständig kommitté för all ekonomisk verksamhet, med undantag av utvinningsindustrin och skyddet av arbetstagarnas hälsa mot risker som följer av joniserande strålning.

---

[1] EGT 57, 31.8.1957, s. 487.
[2] EGT L 185, 9.7.1974, s. 18.
[3] EGT L 185, 9.7.1974, s. 15.

6. De stora förändringar som skett under de senaste åren i arbetslivet och i den europeiska uppbyggnaden – bland annat genom att ett socialt protokoll har införts i Amsterdamfördraget – och de nya perspektiv som öppnas genom den pågående utvidgningsprocessen, kräver en kritisk och konstruktiv granskning av det samråd som förts och de organ som inrättats för detta inom Europeiska unionen.

7. I meddelandet om ett gemenskapsprogram för arbetsmiljöfrågor (1996–2000)[4], betonade kommissionen kravet på att rationalisera verksamheten i de två kommittéer som inrättats genom rättsakter som antagits av rådet – dvs. Rådgivande kommittén för arbetarskyddsfrågor och Ständiga kommittén för driftssäkerhet och hälsoskydd i stenkolsgruvor och övrig utvinningsindustri – genom att slå samman kommittéerna, minska antalet ledamöter och ställa ett enda sekretariat till förfogande.

8. I kommissionens meddelande "Anpassning till förändringar i arbetsliv och samhälle: en ny arbetsmiljöstrategi för gemenskapen 2002-2006"[5] konstateras dessutom att ett effektivt genomförande av gemenskapsrätten förutsätter ett nära samarbete mellan kommissionen och ansvariga förvaltningar i medlemsstaterna och att detta samarbete skulle förbättras och förenklas om de två rådgivande kommittéerna slogs samman till en enda rådgivande kommitté för arbetsmiljöfrågor.

9. Det förefaller vara lämpligt att bibehålla strukturen på Rådgivande kommittén för arbetarskyddsfrågor och samtidigt göra de förändringar som behövs för att förbättra dess arbetssätt. Det är vidare lämpligt att bevara den kompetens och de erfarenheter som finns inom Ständiga kommittén för driftssäkerhet i stenkolsgruvor och de andra utvinningsindustrierna genom att inom denna rådgivande kommitté inrätta ständiga arbetsgrupper med inriktning på vissa sektorer.

10. Det framstår som önskvärt att inbegripa denna reform i ett nytt beslut om att inrätta en rådgivande kommitté för arbetarskyddsfrågor som enda rådgivande organ och om att upphäva beslut 74/325/EEG.

11. Det är även lämpligt att upphäva de beslut som gäller inrättandet av Ständiga kommittén för driftssäkerhet i stenkolsgruvor och som antogs vid rådets 36:e och 42:a möten den 6 september 1956 respektive den 9-10 maj 1957, rådets beslut av den 9 juli 1957 om direktiv och arbetsordning för Ständiga kommittén för driftssäkerhet i stenkolsgruvor samt beslut 74/326/EEG.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

En rådgivande kommitté för arbetarskyddsfrågor, nedan kallad ”kommittén”, skall inrättas.

[4] KOM(95) 282 slutlig, 12.7.1995, s. 18.
[5] KOM(2002) 118 slutlig, 11.3.2002, punkt 3.3.1.4.

Artikel 2

1. Kommittén skall ha till uppgift att bistå kommissionen med att förbereda, genomföra och bedöma alla initiativ som gäller säkerhet, hygien och hälsoskydd på arbetsplatsen.

   Denna uppgift skall omfatta all verksamhet inom den privata och offentliga sektorn, inklusive skydd av arbetstagarnas hälsa mot risker som följer av joniserande strålning och som regleras av särskilda bestämmelser enligt Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.

2. Kommittén skall särskilt ha följande uppgifter:

   a) På grundval av information som den får, utbyta synpunkter och erfarenheter om befintliga eller planerade bestämmelser.

   b) Medverka i utarbetandet av ett gemensamt sätt att angripa problem som rör säkerhet, hygien och hälsoskydd på arbetsplatsen samt i valet av gemenskapens prioriteringar och de åtgärder som krävs för att genomföra dem.

   c) Rikta kommissionens uppmärksamhet på de områden där det förefaller krävas att nya kunskaper inhämtas och att lämpliga utbildnings- och forskningsinsatser görs.

   d) Inom ramen för gemenskapens handlingsprogram utarbeta

      – kriterier och mål för att motverka risker för arbetsolyckor och hälsorisker i företag,

      – metoder som gör det möjligt för företagen och deras anställda att bedöma och förbättra skyddsnivån.

   e) Parallellt med Europeiska arbetsmiljöbyrån, bidra med information om gemenskapens insatser till nationella förvaltningar och till arbetstagar- och arbetsgivarorganisationer, för att underlätta deras samarbete och främja deras initiativ för utbyte av erfarenheter och fastställande av regler för god praxis.

   f) Lämna yttrande om förslag till gemenskapsinitiativ som påverkar hälsan och säkerheten i arbetet.

   g) Lämna yttrande om Europeiska arbetsmiljöbyråns årliga program och löpande fyraåriga program.

3. För att utveckla sina arbetsuppgifter skall kommittén samarbeta med Yrkesinspektörskommittén och Vetenskapliga kommittén för yrkeshygieniska gränsvärden för kemiska agens, särskilt genom informationsutbyte.

Artikel 3

1. Kommittén skall bestå av tre ordinarie ledamöter per medlemsstat, på så sätt att varje medlemsstat har en företrädare för de nationella administrationerna, en företrädare för arbetstagarorganisationer och en företrädare för arbetsgivarorganisationer.

2. En suppleant skall utses för varje ordinarie ledamot.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7.3 skall suppleanten endast delta i kommitténs sammanträden när den ordinarie ledamot som denne ersätter är förhindrad att delta.

3. Ordinarie ledamöter och suppleanter i kommittén skall utses av rådet som, när det gäller företrädare för arbetstagar- och arbetsgivarorganisationer, skall sträva efter att uppnå en rättvis balans i kommitténs sammansättning mellan de olika berörda ekonomiska sektorerna samt en jämn fördelning mellan män och kvinnor med hänsyn till deras deltagande i arbetskraften inom de områden som berörs. Rådet skall se till att all sakkunskap som krävs för att utföra de olika uppgifterna är företrädd.

4. Rådet skall offentliggöra förteckningen över ledamöterna och suppleanterna i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* för kännedom.

Artikel 4

1. Mandatperioden för de ordinarie ledamöterna och suppleanterna skall vara tre år. Deras mandat skall kunna förlängas.

2. När deras mandatperiod har löpt ut skall de ordinarie ledamöterna och suppleanterna sitta kvar tills de ersätts eller tills deras mandat förlängs.

3. Mandatet skall upphöra före utgången av treårsperioden om personen avsäger sig uppdraget eller om den berörda medlemsstaten meddelar att mandatet skall upphöra.

Ledamoten skall ersättas för resten av mandatperioden enligt det förfarande som anges i artikel 3.

Artikel 5

1. Inom kommittén skall det bildas tre olika intressegrupper med företrädare för de nationella administrationerna, arbetstagarorganisationer respektive arbetsgivarorganisationer.

2. Varje intressegrupp skall utse en talesman bland sina medlemmar.

3. Varje intressegrupp skall utse en samordnare som skall delta i kommitténs, presidiets och intressegruppens sammanträden.

4. För att organisera kommitténs arbete skall det bildas ett presidium, som skall bestå av två företrädare för kommissionens avdelningar samt av talesmannen och samordnaren för varje intressegrupp.

Artikel 6

1. I kommittén skall kommissionens generaldirektör med ansvar för arbetsmarknads- och socialpolitik vara ordförande eller, undantagsvis om denne har förhinder, en direktör vid detta generaldirektorat som generaldirektören utser. Ordföranden får inte rösta.

2. Kommittén skall sammanträda när den sammankallats av ordföranden, antingen på ordförandens initiativ eller på begäran av minst en tredjedel av ledamöterna.

3. Ordföranden får på eget initiativ bjuda in högst två experter att delta i kommitténs sammanträden.

   Varje intressegrupp i kommittén får åtföljas av högst två experter, förutsatt att gruppen informerar ordföranden om detta minst tre dagar före kommitténs sammanträde.

4. Kommittén får inrätta arbetsgrupper med en kommittéledamot som ordförande. Varje arbetsgrupp skall bestå av tre experter per intressegrupp.

   För att frågor som gäller en speciell sektor skall kunna behandlas regelbundet, kan dessa arbetsgrupper vara ständiga.

   Ordförandena i dessa grupper skall lägga fram resultaten av sitt arbete i form av en rapport vid ett kommittésammanträde.

5. Företrädare för de berörda avdelningarna inom kommissionen skall delta i kommitténs och arbetsgruppernas sammanträden.

   Kommissionens avdelningar skall förse kommittén och arbetsgrupperna med sekreterartjänster.

6. Följande observatörer kan delta vid kommitténs sammanträden:

   – Direktören vid Europeiska arbetsmiljöbyrån.

   – Direktören vid Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor.

   – En företrädare per intressegrupp från medlemsstaterna i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES).

   Efter ett motiverat yttrande från presidiet får ordföranden tillåta andra observatörer att delta i ett eller flera kommittésammanträden.

Artikel 7

1. Kommittén är beslutsmässig när två tredjedelar av dess ledamöter är närvarande. Endast ledamöterna får delta i röstning.

2. Kommitténs yttranden skall vara försedda med motivering. Yttrandena skall antas med absolut majoritet av de giltiga röster som avgivits. Om minoriteten begär det, skall yttrandena åtföljas av en skriftlig redogörelse för dess synpunkter.

3. Kommittén skall anta förfaranden för snabbare beslut, för vilka bestämmelserna i punkterna 1 och 2 också skall tillämpas.

Artikel 8

Kommittén skall, efter yttrande från kommissionen, anta sin arbetsordning, i vilken de praktiska formerna för dess arbetssätt skall fastställas, särskilt bestämmelser för snabbare beslutsförfaranden och mekanismer för närmare samarbete med Yrkesinspektörskommittén och Vetenskapliga kommittén för yrkeshygieniska gränsvärden för kemiska agens. Arbetsordningen skall överlämnas till Europaparlamentet och rådet för kännedom.

Artikel 9

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 287 i fördraget, skall kommittéledamöterna vara förpliktade att inte lämna ut information som de har fått tillgång till genom kommitténs eller arbetsgruppernas arbete om kommissionen informerar dem om att det begärda yttrandet eller frågan är av konfidentiell natur.

I sådana fall får endast kommittéledamöterna och företrädarna för kommissionens avdelningar delta i sammanträdena.

Artikel 10

De beslut som gäller inrättandet av Ständiga kommittén för driftssäkerhet i stenkolsgruvor, som antogss vid rådets 36:e och 42:a möten den 6 september 1956 respektive den 9-10 maj 1957, rådets beslut av den 9 juli 1957 om direktiv och arbetsordning för Ständiga kommittén för driftssäkerhet och hälsoskydd i stenkolsgruvor samt beslut 74/326/EEG upphävs.

Artikel 11

Detta beslut träder i kraft den 1 juli 2003.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT

1. ÅTGÄRDENS BETECKNING

Inrättande av en rådgivande kommitté för arbetarskyddsfrågor

2. BERÖRDA BUDGETPOSTER

A–2 5 3 1: Rådgivande kommittén för arbetarskyddsfrågor

A–2 5 3 0: Ständiga kommittén för driftssäkerhet och hälsoskydd i stenkolsgruvor och övrig utvinningsindustri

3. RÄTTSLIG GRUND

Artikel 202 i EG-fördraget. Rådets beslut som förväntas antas under 2003.

4. BESKRIVNING AV ÅTGÄRDEN

4.1 Allmänt mål

Kommissionen har vid flera tillfällen framfört kravet på en rationalisering av verksamheten i de två befintliga rådgivande kommittéerna på arbetsmiljöområdet – Rådgivande kommittén för arbetarskyddsfrågor och Ständiga kommittén för driftssäkerhet och hälsoskydd i stenkolsgruvor och övrig utvinningsindustri – genom att slå samman kommittéerna, minska antalet ledamöter och tillhandahålla ett gemensamt sekretariat. I anslutning till dessa slutsatser syftar detta förslag till att inrätta ett enda rådgivande organ som tar över de två befintliga kommittéernas arbetsuppgifter och som täcker in alla de frågor i vilka kommissionen kan ingripa på arbetsmiljöområdet.

4.2 Period som omfattas av åtgärden och bestämmelser om förlängning

Obegränsad

5. KLASSIFICERING AV UTGIFTER OCH INKOMSTER

5.1 Obligatoriska/icke obligatoriska utgifter

Icke-obligatoriska utgifter

5.2 Differentierade/icke-differentierade anslag

Icke-differentierade anslag

5.3 Typ av inkomster

Typ av inkomster: inga

6. TYP AV UTGIFTER OCH INKOMSTER

100 % för den personal som behövs samt utgifter för sammanträden och seminarier.

7. BUDGETKONSEKVENSER

Inga budgetkonsekvenser i fråga om driftsutgifter. För administrativa utgifter, se punkt 10.

8. BESTÄMMELSER OM BEDRÄGERIBEKÄMPNING

Utgifterna kommer att betalas enligt de normala administrativa bestämmelser som reglerar betalning av kostnader för experter som inbjuds till sammanträden.

9. ANALYS AV KOSTNADSEFFEKTIVITET

9.1 Särskilda och kvantifierbara mål samt målgrupp

Inrättande av en enda rådgivande kommitté på arbetsmiljöområdet som tar över de två befintliga kommittéernas arbetsuppgifter inom en utvidgad ram.

Minskning av det sammanlagda antalet ledamöter samt förenhetligande av arbetsuppgifterna i en gemensam praktisk struktur för att utnyttja de tillgängliga resurserna på ett bättre sätt.

9.2 Skäl för åtgärden

De stora förändringar som skett under de senaste åren i arbetslivet och de nya perspektiv som öppnas genom den pågående utvidgningsprocessen kräver en kritisk och konstruktiv granskning av det samråd som förts och de organ som inrättats för detta inom Europeiska unionen.

På grund av arbetsmiljöfrågornas karaktär måste det finnas ett organ sammansatt av tre parter för allmänt samråd på EU-nivå, så att en öppen och offentlig debatt kan föras med alla berörda aktörer om utarbetandet av allmänna riktlinjer för gemenskapens politik på detta område.

Om allt annat förblir oförändrat kan dessutom anslutningen av nya medlemsstater inom ramen för de pågående förhandlingarna om utvidgningen medföra en betydande ökning av antalet ledamöter i de befintliga kommittéerna, vilket skulle kunna leda till överdimensionerade strukturer och till en ökad risk för ineffektivitet.

9.3 Uppföljning och utvärdering av åtgärden

Kommittén skall utarbeta yttranden för kommissionen.

9.4 Överensstämmelse med budgetplaneringen

De planerade åtgärderna ingår i budgetplaneringen vid GD Sysselsättning och socialpolitik.

10. ADMINISTRATIVA UTGIFTER (DEL A I AVSNITT III AV DEN ALLMÄNNA BUDGETEN)

10.1 Konsekvenser för antalet tjänster

Typ av tjänster		Personal som krävs för att förvalta åtgärden		Källa		Varaktighet
		Fast anställda	Tillfälligt anställda	Befintliga tjänster inom berört GD eller berörd enhet	Ytterligare tjänster	
Fast anställda eller tillfälligt anställda	A	1 + 0,5= 1,5		1,5		Obegränsad
	B	1		1		Obegränsad
	C	1,5		1,5		Obegränsad
Andra tjänster						
Totalt		4,0		4,0		

De två befintliga kommittéerna drivs för närvarande var och en med det totala antal tjänster som anges ovan.

10.2 Minskning av andra administrativa utgifter till följd av åtgärden

Driften av de två befintliga kommittéerna finansieras för närvarande genom de två budgetposterna A–2 5 3 1 (Rådgivande kommittén) och A–2 5 3 0 (Ständiga kommittén), vilka har ett sammanlagt anslag på 785 000 euro (385 000 euro för budgetpost A–2 5 3 1 och 400 000 euro för budgetpost A–2 5 3 0).

Inrättandet av en enda kommitté som tar över de två befintliga kommittéernas arbetsuppgifter innebär att anslag förs upp under en enda budgetpost (A–2 5 3 1), vilket leder till en betydande minskning av de administrativa utgifterna.

Uppskattningsvis kommer kommittén att hålla tre plenarsammanträden per år (som alla föregås av ett sammanträde för de tre intressegrupperna dagen före), tre sammanträden per år för intressegrupperna, sex sammanträden per år för det presidium som ansvarar för samordningen av arbetet i kommittén och ett genomsnittligt antal sammanträden på 36 stycken för de 18 arbetsgrupper som planerats, vilket innebär totala utgifter på 608 850 euro per år under budgetpost A–2531.

EUR

Budgetpost	Belopp	Beräkningsmetod
A-2531: Rådgivande kommittén för arbetarskyddsfrågor	608 850 euro	❖ **3 plenarsammanträden per år** För varje sammanträde: – 900 euro (genomsnittlig kostnad, inklusive kostnader för resor och uppehälle) x 30 företrädare för arbetsmarknadens parter = 27 000 euro – 750 euro (genomsnittlig kostnad med resekostnader) x 15 regeringsrepresentanter = 11 250 euro – 150 euro (ersättning för extra dag dagen före plenarsammanträdet) x 30 företrädare för arbetsmarknadens parter = 4 500 euro – 900 euro (genomsnittlig kostnad, inklusive kostnader för resor och uppehälle) x 11 experter (2 per intressegrupp = 6 + 2 ordförande + 3 samordnare för intressegrupperna) = 9 900 euro – 150 euro (ersättning för extra dag dagen före plenarsammanträdet) x 11 experter från arbetsmarknadens parter = 1 650 euro Totalt 54 300 euro x 3 sammanträden = **162 900 euro** ❖ **3 sammanträden per år för intressegrupperna** För varje sammanträde: – 900 euro (genomsnittlig kostnad, inklusive kostnader för resor och uppehälle) x 30 företrädare för arbetsmarknadens parter = 27 000 euro – 750 euro (genomsnittlig kostnad med resekostnader) x 15 regeringsrepresentanter = 11 250 euro – 900 euro (genomsnittlig kostnad, inklusive kostnader för resor och uppehälle) x 9 experter (2 per intressegrupp = 6 + 3 samordnare för intressegrupperna) = 8 100 euro Totalt 46 350 euro x 3 sammanträden = **139 050 euro** ❖ **6 sammanträden per år för presidiet** För varje sammanträde: – 900 euro (genomsnittlig kostnad, inklusive kostnader för resor och uppehälle) x 2 talesmän för arbetsmarknadens parter = 1 800 euro – 750 euro (genomsnittlig kostnad med resekostnader) x 1 talesman för regeringsrepresentanterna = 750 euro – 900 euro (genomsnittlig kostnad, inklusive kostnader för resor och uppehälle) x 3 samordnare för intressegrupperna = 2 700 euro

		Totalt 5 250 euro x 6 sammanträden = **31 500 euro** ❖ **36 sammanträden per år för arbetsgrupperna** För varje sammanträde: – 900 euro (genomsnittlig kostnad, inklusive kostnader för resor och uppehälle) x 6 företrädare för arbetsmarknadens parter = 5 400 euro – 750 euro (genomsnittlig kostnad med resekostnader) x 3 regeringsrepresentanter = 2 250 euro Totalt 7 650 euro x 36 sammanträden = **275 400 euro** Kostnaderna uppskattas därmed till **608 850 euro** för budgetpost A-2531
Totalt	608 850 euro	

Alla kostnader som hänför sig till avdelning A2 kommer att täckas av den årliga avsättningen av budgetmedel till administrativa anslag.